

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**9) Forhandling om redegørelse nr. UF 1:
Udenrigsministerens redegørelse af 16. marts
1999 vedrørende Europarådets virksomhed.**

Sammen med denne sag foretoges:

**10) Forespørgsel nr. F 39:
Forespørgsel til udenrigsministeren:**

»Hvad kan regeringen oplyse om sine planer for en styrkelse af Europarådet og dets aktiviteter, og hvad agter regeringen at gøre for at styrke samarbejdet mellem den parlamentariske forsamling og ministerkomiteen?«

Af Henning Gjellerod (S), Hanne Severinsen (V), Per Stig Møller (KF), Pernille Frahm (SF), Peter Skaarup (DF), Sonja Albrink (CD), Elisabeth Arnold (RV), Søren Søndergaard (EL) og Flemming Kofod-Svendsen (KRF).
(Forespørgslen anmeldt 16/3 99. Fremme af forespørgslen vedtaget 19/3 99).

Formanden:

Jeg skal i øvrigt gøre opmærksom på, at taletiden er på op til 10 minutter.

Begrundelse

Henning Gjellerod (S):

Den 5. maj fylder Europarådet 50 år. I sig selv er en sådan anledning velegnet til at skabe opmærksomhed om organisationens virke, og med Europarådet tror jeg det forholder sig sådan, at de fleste mennesker i Danmark egentlig godt ved, at Europarådet eksisterer. I hvert fald ved de, at der er en Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg, som man kan henvende sig til, når man føler sig uretfærdigt behandlet af samfundsmaskineriet – af systemet, om man vil.

Hvad Europarådet i øvrigt beskæftiger sig med, er det forbeholdt en meget lille kreds i samfundet at vide. Medierne på vore breddegrader beskæftiger sig meget lidt med Europarådets arbejde, og i den danske delegation har vi længe følt, at det er en skam, at arbejdet i Rådet er så lidt kendt, selv om vi har en vis forståelse for, at medierne hellere vil beskæftige

sig med organisationer, der har økonomiske og militære magtinstrumenter, som de kan tage i anvendelse i deres virksomhed.

Selve Europarådet består af to organer: ministerkomiteen og den konsultative forsamling, til daglig kaldet den parlamentariske forsamling. I den parlamentariske forsamling har vi længe følt, at samarbejdet mellem de to organer kunne være bedre, især hvis regeringerne lyttede mere til parlamentarikerne og i højere grad reflekterede på forsamlingernes anbefalinger. Vi har derfor i den danske delegation følt, at 50-års jubilæet er en ekstra anledning til at diskutere muligheden for at forbedre dette forhold med regeringen.

Derfor har vi bedt om en redegørelse fra regeringen for, hvordan den ser på samarbejdet i Europarådet, og derfor spørger vi i dag regeringen, om den vil medvirke til at forbedre samarbejdet.

Besvarelse

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Udgangspunktet for debatten i dag er regeringens skriftlige redegørelse.

Regeringen lægger især vægt på tre sider af Europarådets virksomhed. De tre sider af sagen er Europarådets fremtid, Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg og samvirket mellem regeringerne og den parlamentariske forsamling.

På Europarådets topmøde i 1997 blev der vedtaget en handlingsplan for en øget indsats fra Europarådets side på kerneområderne menneskerettigheder, demokrati, retsorden og kultur. I det danske indlæg på topmødet understregede statsministeren alle medlemslandenes pligt til reelt at leve op til forpligtelserne som medlem af Europarådet, særlig på menneskerettighedsområdet. Statsministeren fremhævede i den forbindelse behovet for løbende bistand til og overvågning af medlemslandenes overholdelse af forpligtelserne. Endvidere fremhævedes behovet for øget indsats for og støtte til demokratisk udvikling i medlemslandene, bl.a. gennem uddannelse, og dette er fortsat regeringens indstilling og holdning.

Sammen med vore partnere i EU og de nordiske lande arbejder vi for en forøgelse af Europarådets indsats på de nævnte kerneområder og for en rationalisering og tilpasning af Europarådets institutioner. Regeringen lægger især